

Βασικοί στόχοι της διδασκαλίας της ελληνικής ως ξένης γλώσσας στο αρχικό στάδιο εκμάθησης. Χρησιμοποίηση παιχνιδιών, ρόλων στη διαδικασία εκμάθησης σ' αυτό το επίπεδο.

Παπαδοπούλου Γαλήνη, Καθηγήτρια Ινστιτούτου του Marketing και Κοινωνικο-πληροφοριακών Τεχνολογιών Κρασνοντάρ, Τμήμα Ξένων Γλωσσών

Εξ αρχής επιτρέψτε μου να σας πω λίγα λόγια για την εκμάθηση της νέας ελληνικής γλώσσας στο Ινστιτούτο μας. Την ελληνική γλώσσα την μαθαίνουν οι φοιτητές οι οποίοι σπουδάζουν στην Περιφερειακή Σχολή και διάλεξαν την ελληνική ως πρώτη ξένη γλώσσα. Αν και δεν είναι φιλόλογοι, έχουν 10 ώρες ελληνικών την εβδομάδα επί 5 χρόνια. Εκτός από τη γλώσσα μαθαίνουν την ελληνική λογοτεχνία, τη φιλοσοφία, την ιστορία, τον ελληνικό πολιτισμό, τη γεωγραφία, την οικονομική και την πολιτική του ελληνικού κράτους.

Βασικός σκοπός της διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στο αρχικό επίπεδο είναι οι φοιτητές να αποκτήσουν ορισμένη γλωσσική επάρκεια, ώστε:

- α. Να γνωρίζουν τα σπουδαιότερα γραμματικά φαινόμενα της ελληνικής γλώσσας.
- β. Να εξοικειώνονται με ποικίλες μορφές λόγου, να τις αναγνωρίζουν και να τις συνδέουν με τις συνθήκες επικοινωνίας μέσα στις οποίες παράγεται καθεμιά από αυτές.
- γ. Να χρησιμοποιούν δημιουργικά τη γλώσσα για την παραγωγή προφορικού και γραπτού λόγου.
- δ. Να αποκτήσουν γνώσεις για τη δομή και τη λειτουργία της γλώσσας.

Επιδιώξεις κατά τομέα:

1. Προφορικός λόγος: ακρόαση και κατανόηση.

Οι διδασκόμενοι πρέπει:

- να κατανοούν απλές εκφράσεις (ερωτήσεις, αρνήσεις, προσκλήσεις κ.ά.)
- να κατανοούν τη βασική πληροφορία που τους δίνεται κατά τον προφορικό λόγο.
- να μπορούν να αφομοιώνουν άγνωστους γλωσσικούς τύπους αξιοποιώντας τα γνωστά συμφοραζόμενα γλωσσικά στοιχεία.
- να κατανοούν τα κύρια χαρακτηριστικά ενός σύντομου προφορικού λόγου.
- να κατανοούν τη διαφορά σημασίας μιας έκφρασης ανάλογα με τον επιτονισμό της.

2. Προφορικός λόγος: έκφραση και ομιλία.

Οι διδασκόμενοι πρέπει:

- να παρουσιάζουν τον εαυτό τους, να χαιρετούν κάποιον, να προσκαλούν κάποιον, να δέχονται ή να αρνούνται μια πρόσκληση, να απαντούν στο τηλέφωνο, να ζητούν ή να δίνουν άδεια, να ζητούν συγγνώμη, να ευχαριστούν για κάτι, να προειδοποιούν κάποιον, να επαινούν, να συμβουλεύονται, να πληροφορούνται, να ζητούν να επαναλάβει την ερώτηση ο συνομιλητής ή να μιλήσει πιο αργά, να ζητούν τη συνεργασία και να κάνουν ανακοινώσεις.
- να ζητούν και να δίνουν πληροφορίες, δηλαδή να περιγράφουν αντικείμενα και να εξηγούν τη λειτουργία τους, να ανακοινώνουν ενέργειες που έχουν κάνει, να περιγράφουν τα χαρακτηριστικά κάποιου.
- να κατατάσσουν αντικείμενα ή γεγονότα ως προς το χρόνο, τη διάρκεια, τη συχνότητα, τον αριθμό, το μέγεθος, το βαθμό, το χώρο και την απόσταση.
- να συμμετέχουν εποικοδομητικά σε συζητήσεις παίρνοντας θέση, να εκφράζουν συγκατάθεση ή άρνηση, να ζητούν από το συνομιλητή να αιτιολογήσει τις απόψεις του, να εκφράζουν τις προτιμήσεις τους, τις προθέσεις τους και τους σκοπούς τους.
- να συμμετέχουν σε προσκαλούμενες δραστηριότητες, χρησιμοποιώντας απλές γλωσσικές δομές.
- να αφηγούνται το περιεχόμενο αναγνωσμάτων, κειμένων ή ιστοριών που ακούνε.
- να προφέρουν και να τονίζουν σωστά.

3. Ανάγνωση και κατανόηση γραπτού λόγου.

Οι διδασκόμενοι πρέπει:

- να διαβάζουν δυνατά, ώστε να κατανοούν και να αυτοματοποιούν την αντιστοιχία που υπάρχει ανάμεσα στα γραπτά σύμβολα και τους φθόγγους.

- να αρθρώνουν, να προφέρουν και να τονίζουν σωστά.
- να διαβάζουν σιωπηρά με προσοχή, ώστε να κατανοούν κείμενα με γνωστό και άγνωστο λεξιλόγιο.
- να κατανοούν τα βασικά σημεία των κειμένων στην αρχή και τα δευτερεύοντα στη συνέχεια.

4. Παραγωγή γραπτού λόγου.

Οι διδασκόμενοι πρέπει:

- να ταυτίζουν την ακουστική με την οπτική εικόνα λέξεων.
- να ασκούνται στη σωστή αντιγραφή των κειμένων.
- να ασκούνται στη γραφή «καθ' υπαγόρευσιν» κειμένου.
- να γράφουν άρτιες προτάσεις και να αναγνωρίζουν τα βασικά δομικά τους στοιχεία.
- να δομούν από μεμονωμένες λέξεις προτάσεις και από προτάσεις ένα σύντομο γνωστό κείμενο.
- να συμπληρώνουν γραπτώς τα κενά (λέξεις και αργότερα συντάγματα) σ' ένα κείμενο.
- να εμπλουτίζουν ένα κείμενο με πρόσθετο υλικό.
- να ολοκληρώνουν μια ημιτελή ιστορία.
- να συντάσσουν απλά κείμενα με ήδη γνωστό και επεξεργασμένο λεκτικό υλικό, για να περιγράψουν καθημερινές δραστηριότητες, ενδιαφέροντα, εμπειρίες, μελλοντικά σχέδια ή ακόμα άτομα, τοπία, φυσικά φαινόμενα κ.τ.λ.

5. Λεξιλόγιο

Οι διδασκόμενοι πρέπει:

- να χρησιμοποιούν 800-1000 λέξεις με τις ποικίλες σημασίες τους, απαραίτητες για να επικοινωνούν με επάρκεια για τις βασικές ανάγκες του ανθρώπου.
- να κατανοούν βασικά στοιχεία των απλών και των σύνθετων λέξεων.
- να αναγνωρίζουν και να χρησιμοποιούν συνώνυμα και σύνθετα.
- να χρησιμοποιούν το λεξιλόγιό τους προφορικώς και γραπτώς και σε ποικίλες χρήσεις.
- να χρησιμοποιούν λεξικά.

6. Γραμματική

Οι διδασκόμενοι πρέπει:

- να μελετούν τη δομή και τη λειτουργία της πρότασης στις διάφορες μορφές και τους διάφορους μετασχηματισμούς της.
- να διακρίνουν βασικά είδη προτάσεων των τύπων: Y-P, Y-P-A, Y-P-K και να αναλύουν κάθε πρόταση σε κύριες και δευτερεύοντες προτάσεις.
- να επαυξάνουν απλές προτάσεις χρησιμοποιώντας διάφορους προσδιορισμούς.
- να διακρίνουν τα μέρη του λόγου κατά τη λειτουργία τους μέσα στην πρόταση.
- να φτιάχνουν προτάσεις όπου χρησιμοποιούνται ουσιαστικά ως Y, A και άλλοτε ως K και να επιλέγουν τις κατάλληλες πτώσεις.
- να διακρίνουν τα οριστικά και τα αόριστα άρθρα και να τα χρησιμοποιούν κατάλληλα.
- να διακρίνουν τα ουσιαστικά από τα επιθέτα μέσα στο λόγο.
- να κατανοούν την έννοια των επιθέτων και να τα χρησιμοποιούν προφορικά και γραπτά.
- να σχηματίζουν τα παραθετικά των επιθέτων.
- να χρησιμοποιούν προφορικά και γραπτά τα απόλυτα αριθμητικά και τα τακτικά από το πρώτο ως το εικοστό.
- να χρησιμοποιούν τις αντωνυμίες.
- να χρησιμοποιούν το ρήμα σωστά μέσα στις φράσεις και να κατανοούν το ρόλο του στην πρόταση.
- να ταξινομούν ρήματα σε ενεργητικά και παθητικά.
- να χρησιμοποιούν σωστά τα ενεργητικά ρήματα στους χρόνους: ενεστώτα, παρατατικό, αόριστο, στιγμιαίο και απλό μέλλοντα και τα παθητικά του ενεστώτα.
- να αναγνωρίζουν και να χρησιμοποιούν μετοχές ενεργητικής φωνής.
- να αναγνωρίζουν και να χρησιμοποιούν επιρρήματα (τοπικά, χρονικά, τροπικά, ποσοτικά, βεβαιωτικά, αρνητικά).

Οι φοιτητές θα πρέπει να μάθουν να μιλάνε ή να συζητούν τις παρακάτω θεματικές ενότητες:

1. Οι φοιτητές και το Ινστιτούτο (γνωριμία με το νέο περιβάλλον, η ζωή με τους συμφοιτητές,

πληροφορίες για τα μαθήματα κ.ά.).

2. Οι φοιτητές και η οικογένειά τους.
3. Οι φοιτητές και ο ελεύθερος χρόνος τους.
4. Γνωρίζω την Ελλάδα.
5. Ελληνικές γιορτές και έθιμα.
6. Ανθρώπινο σώμα.
7. Ενδυμασία.
8. Εποχές του χρόνου.
9. Τραπέζι και γεύμα.

Τον τελευταίο καιρό στη Ρωσία, καθώς και στο εξωτερικό διαδόθηκε πλατειά η επικοινωνιακή (ή επικοινωνιακο-λειτουργική) γλωσσολογία. Οι θεμελιώδεις θέσεις της είναι οι ακόλουθες:

Κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας αλληλεπιδρούν δύο πλευρές – γλωσσολογική και κοινωνιακή, επειδή κάθε έκφραση που παράγεται σε συγκεκριμένη περίπτωση επικοινωνίας, έχει αρκετό βάθος των προκαταρκτικών όρων, οι οποίοι επιδρούν στη διοργάνωσή της.

Η γλώσσα χρησιμοποιείται με υπολογισμό της περίπτωσης επικοινωνίας και της επίδρασης στη λεκτική στρατηγική του ομιλητή / του ακροατή, δηλαδή παίρνοντας υπ' όψιν τη πραγματοκρατική εντύπωση, που αποκλείει τη δυνατότητα ύπαρξης μεμονωμένων εκφράσεων.

Ως μονάδες επικοινωνίας θεωρούνται πράξεις του λόγου: κατάφαση, αίτηση, ερώτηση, συγγνώμη, ευχαριστία κ.τ.λ.

Διαμόρφωση μιας πρόθεσης του λόγου γίνεται πριν από τη γέννηση μιας πράξης του λόγου.

Οι πιο φυσικές μορφές επικοινωνίας είναι προφορικές – ακρόαση και ομιλία.

Παίρνοντας υπ' όψιν αυτό που αναφέρθηκε παραπάνω η επιτυχία της επικοινωνίας εξαρτάται:

από την ύπαρξη της θέλησης να έρθει κανείς σε επικοινωνία, δηλαδή να πραγματοποιήσει την πρόθεση του λόγου που παρουσιάστηκε.

από την ικανότητα να πραγματοποιεί κανείς τις προθέσεις του λόγου.

από το βαθμό απόκτησης των δομοσυστηματικών σχηματισμών σε διαφορετικά επίπεδα της γλώσσας και από την ικανότητα να τους χρησιμοποιεί κανείς στις αντίστοιχες περιπτώσεις επικοινωνίας.

από την απόκτηση της συλλογής λογοοργανωτικών στερεοτύπων – να αρχίσει ή να τελειώσει κανείς το διάλογο, να πάρει την πρωτοβουλία, να αλλάξει το θέμα ομιλίας κ.τ.λ.

Οι τρεις τελευταίοι όροι αποτελούν την ουσία της γλωσσικής αρμοδιότητας.

Η επικοινωνιακή γλωσσολογία άσκησε ισχυρή επίδραση στη μέθοδο διδασκαλίας ξένων γλωσσών. Έτσι έγινε επίκαιρη μια σειρά προβλημάτων, μια από τις οποίες είναι η ευρεία χρήση παιχνιδιών ρόλων.

Παρά το μεγάλο αριθμό δημοσιευμάτων αφιερωμένων στη θεωρία επικοινωνίας που αφορά παιχνίδια ρόλων, μένουν ανοιχτά πολλά ζητήματα. Έτσι, ένα από τα συζητήσιμα προβλήματα είναι η θέση των παιχνιδιών ρόλων στη διδακτική διαδικασία και η δυνατότητα να τα χρησιμοποιούμε στο αρχικό επίπεδο εκμάθησης.

Η διδασκαλία με τη βοήθεια παιχνιδιών ρόλων γίνεται κίνητρο ανάπτυξης της «ομιλίας χωρίς προετοιμασία», υπό τον όρον ότι είναι δυναμική και συνδεδεμένη με λύσεις συγκεκριμένων προβλημάτων.

Ο καθηγητής πρέπει να βάλει τους συμμετοχούς του παιχνιδιού σε τέτοιες καταστάσεις, κατά τις οποίες πρέπει να διασαφηνίσουν τις κοινωνικές, συναισθηματικές και γνωστικές πλευρές ανθρώπινων σχέσεων.

Βασικές παράμετροι που καθορίζουν τον χαρακτήρα μιας κατάστασης ρόλων είναι το ενιαίο σενάριο αντίστοιχο σε διαλεγμένη κατάσταση επικοινωνίας και οι ρολικές σχέσεις που μερικές φορές έχουν διενεκτικό χαρακτήρα. Όταν οι διδασκόμενοι δέχονται ένα ρόλο, τότε παίζουν τον εαυτό τους ή κάποιο πρόσωπο σε μια ειδική κατάσταση. Γι' αυτό στο παιχνίδι ρόλων δεν υπάρχουν ούτε θεατές ούτε φόβοι ότι δε θα πραγματοποιηθεί η επικοινωνία ή δε θα ερμηνευτεί σωστά η συμπεριφορά των συμμετεχόντων.

Έχουν καθοριστεί μερικοί κανόνες εκτέλεσης παιχνιδιών ρόλων:

- Ο διδασκόμενος προτείνεται να βάλει τον εαυτό του σε μια κατάσταση, η οποία μπορεί να παρουσιαστεί και έξω από την τάξη, στην πραγματικότητα.
- Ο διδασκόμενος πρέπει να προσαρμοστεί στο συγκεκριμένο ρόλο σε μια τέτοια κατάσταση. Μπορεί να παίζει τον εαυτό του, αλλά μερικές φορές πρέπει να δεχτεί ένα φανταστικό ρόλο.
- Οι συμμετοχοί παιχνιδιού ρόλων πρέπει να φέρονται όπως στην πραγματικότητα και η συμπεριφορά

τους πρέπει να αντιστοιχεί στο ρόλο τους.

· Οι συμμετοχοί παιχνιδιού πρέπει να συγκεντρώνουν την προσοχή τους όχι απλώς στη συνηθισμένη πρακτική στερέωσης των μονάδων της γλώσσας, αλλά στην επικοινωνιακή χρήση αυτών των μονάδων. Στην εκτέλεση ενός παιχνιδιού ρόλων ξεχωρίζουν τρεις φάσεις:

1. Προπαρασκευαστική φάση

· Οι διδασκόμενοι γνωρίζουν την κατάσταση του παιχνιδιού, τις ερωτήσεις, για συζήτηση ή το πρόβλημα.

· Γνωρίζουν το γλωσσολογικό περιεχόμενο του παιχνιδιού.

· Εξασκούνται στις γραμματικές δομές και το λεξιλόγιο.

2. Καθαυτό παιχνίδι ρόλων.

3. Τελική φάση.

Ο καθηγητής εκτιμά τη δραστηριότητα των διδασκομένων. Μπορεί επίσης να ακολουθεί και μια συζήτηση πάνω σε δεδομένο ή όμοιο πρόβλημα.

Χρησιμοποιώντας παιχνίδια ρόλων στα μαθήματά μας, φτάσαμε στο συμπέρασμα ότι η απόκτηση προφορικής επικοινωνίας γίνεται πιθανή σε περισσότερο βαθμό ακριβώς στο παιχνίδι ρόλων και η επιτυχία της χρήσης του (λαμβάνοντας υπ' όψιν την ιδιομορφία της γλώσσας) εξαρτάται από την προπαρασκευαστική φάση, καθώς και από τη χρησιμοποίηση αυτής της μεθόδου εντατικοποίησης.

Επίσης θεωρούμε ωφέλιμο το να εκτελούμε παιχνίδια ρόλων από την αρχή της εκμάθησης της γλώσσας, διαφορετικά δεν προκύπτουν τα επιθυμητά αποτελέσματα, εξαιτίας του «φραγμού» που παρουσιάζεται κατά αυτή την ασυνήθιστη μορφή επικοινωνίας.

Για τη δημιουργία των ρόλων χρησιμοποιούσαμε τα σκίτσα, τις φωτογραφίες, τις κάρτες, τις περιγραφές καταστάσεων, τις οδηγίες κ.ά. Επίσης δίναμε ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη ακρόασης και ομιλίας με υλικό των λεγόμενων «διαλόγων – συνεντεύξεων», της κριτικής εκτίμησης ακουσμάτων ή διαβασμένων κειμένων.

Παρακάτω θα αναφερθώ σε μερικά παραδείγματα παιχνιδιών ρόλων, τα οποία χρησιμοποιούσαμε στα μαθήματά μας.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

1. Δείχνουμε τη φωτογραφία ενός ζευγαριού. Δίνουμε το σενάριο: Η Άννα και ο Νίκος ετοιμάζονται να πάνε ταξίδι στο Παρίσι...Οι φοιτητές αρχίζουν το σενάριο. Καθένας λέει μια πρόταση που πρέπει να συνδέεται λογικά με αυτή του προηγούμενου.

2. Ο Κώστας κερδίζει το λαχείο. Με τα χρήματα αποφασίζει να οργανώσει το σπίτι του. Με τη γυναίκα του πηγαίνουν να αγοράσουν ό,τι τους χρειάζεται. Κάθε φοιτητής πρέπει να πει τι αγοράζει το ζευγάρι, αλλά πρέπει υποχρεωτικά να επαναλάβει και όλα όσα έχουν πει οι προηγούμενοι φοιτητές.

3. Χωρίζουμε σε ομάδες τους φοιτητές και ζητούμε να γράψουν μια μικρή ιστορία. Όταν ολοκληρώσουν τις ιστορίες, ζητούμε να τις απεικονίσουν σε 4-5 εικόνες. Μετά οι ομάδες ανταλλάσσουν τα σκίτσα και με αυτά κάθε ομάδα προσπαθεί να ανακατασκευάσει την ιστορία μιας άλλης ομάδας.

4. Χωρίζουμε τους φοιτητές σε ομάδες. Σε έναν από κάθε ομάδα δίνουμε μια κάρτα στην οποία έχουμε γράψει ένα επάγγελμα. Οι φοιτητές κάθε ομάδας υποβάλλουν ερωτήσεις στον κάτοχο της κάρτας με σκοπό να βρουν το επάγγελμα. Ο κάτοχος της κάρτας απαντά με ναι / όχι. Κερδίζει η ομάδα που θα βρει πρώτη το επάγγελμα.

Μπορούμε να δώσουμε φωτοτυπημένες ερωτήσεις σε περιπτώσεις που θεωρούμε ότι οι φοιτητές τις χρειάζονται.

Π.χ. Στη δουλειά σου μιλάς πολύ / συναντάς ανθρώπους / είσαι μόνος / μιλάς στο τηλέφωνο / μιλάς ξένη γλώσσα / δίνεις ή παίρνεις εντολές.

Φτιάχνεις κάτι με χέρια / εργαλεία. Δουλεύεις σε ηλεκτρονικό υπολογιστή / μηχανή.

Φοράς στολή / ντύνεσαι επίσημα ή απλά.

Δουλεύεις σε εσωτερικό ή εξωτερικό χώρο / σε εργαστήριο / στο σπίτι.

Δουλεύεις με βάρδιες / τα σαββατοκύριακα / πρωινές ώρες / το βράδυ...

5. Βγάζουμε ένα φοιτητή έξω από την τάξη. Οι άλλοι σκέφτονται κάτι. Όταν επιστρέφει στην τάξη ο φοιτητής, με ερωτήσεις που υποβάλλει, προσπαθεί να βρει τι σκέφτηκαν.

Τώρα πρέπει να σημειώσει:

2. Όλοι μας.....
3. Οι περισσότεροι.....
4. Κανένας.....
5. Οι πιο λίγοι.....
6. Μερικοί.....

8. Μοιράζουμε τις παρακάτω κάρτες στους μαθητές. Οι μαθητές τριγυρίζουν στην τάξη προσπαθώντας να βρουν αυτό που λέει η κάρτα, γράφουν τις απαντήσεις που έχουν βρει και επιπλέον τα ονόματα των συμφοιτητών τους. Σταματάμε τη δραστηριότητα, όταν το θεωρούμε αναγκαίο και ελέγχουμε αν όλοι έχουν βρει τις απαντήσεις. Οι φοιτητές πρέπει να πουν τι βρήκαν.

Βρείτε κάποιον 1

1. Που να ξέρει να χορεύει βαλς.....
2. Που δεν έχει τηλέφωνο.....
3. Που ξύπνησε πριν από τις 7 σήμερα.....
4. Που νομίζει ότι είναι πεισματάρης.....
5. Που γεννήθηκε την ίδια μέρα με σένα...

Βρείτε κάποιον 2

1. Που μπορεί να κάνει σκι.....
2. Που δεν έχει άδεια οδήγησης.....
3. Που ήρθε σήμερα εδώ με λεωφορείο...
4. Που παρουσιάστηκε ποτέ στην τηλεόραση
5. Που γεννήθηκε τον ίδιο μήνα με σένα...

Βρείτε κάποιον 3

1. Που θυμάται πώς ήταν ο καιρός την προηγούμενη βδομάδα ...
2. Που είναι αριστερόχειρας.....
3. Που ταξίδεψε στο εξωτερικό πέρσι.....
4. Που δεν πέταξε ποτέ με αεροπλάνο
5. Που ο πατέρας του έχει το ίδιο όνομα με το δικό σου

Βρείτε κάποιον 4

1. Που του αρέσει το γκολφ.....
2. Που έχει κομπιούτερ στο σπίτι.....
3. Που πήγε στο σχολείο πριν από τα εφτά
4. Που δεν έχει πει ποτέ αλκοόλ.....
5. Που ξέρει πόσα λεφτά έχει στο πορτοφόλι του

Βρείτε κάποιον 5

1. Που μπορεί να κάνει μια χειρονομία.....
2. Που δεν έχει αδέρφια.....
3. Που κοιμήθηκε πολύ αργά χτες.....
4. Που ερωτεύτηκε περισσότερο από τρεις φορές
5. Που δε γεννήθηκε σε νοσοκομείο ή κλινική

Βρείτε κάποιον 6

1. Που δε μπορεί να σφυρίξει.....
2. Που λιποθυμά στη θέα του αίματος.....
3. Που θέλει να γίνει διάσημος.....
4. Που πήγε στην Αμερική.....
5. Που έχει τόσα αδέρφια όσα κι εσύ.....

- Βρείτε κάποιον 7
1. Που δεν ξέρει κολύμπι.....
 2. Που πρόκειται να πάει στον οδοντίατρο..
 3. Που έκανε δύο γλώσσες στο σχολείο.....
 4. Που δεν έφαγε κινέζικο φαγητό.....
 5. Που δούλεψε σε εστιατόριο.....

- Βρείτε κάποιον 8
1. Που θέλει να μείνει ανύπαντρος.....
 2. Που γεννήθηκε στο χωριό.....
 3. Που νομίζει ότι τα ελληνικά είναι εύκολα
 4. Που πήγε στο σχολείο την ίδια χρονιά με σένα
 5. Που αγόρασε αυτοκίνητο πέρσι.....

- Βρείτε κάποιον 9
1. Που να μπορεί να κάνει την κότα.....
 2. Που δεν του αρέσουν τα σπορ.....
 3. Που γεννήθηκε τον Ιανουάριο.....
 4. Που δεν έχει ταξιδέψει ποτέ στο εξωτερικό
 5. Που νομίζει ότι είναι ρομαντικός.....

- Βρείτε κάποιον 10
1. Που καταλαβαίνει γερμανικά.....
 2. Που δεν αγαπάει τα μωρά.....
 3. Που περπατάει κάθε πρωί.....
 4. Που συνάντησε ποτέ ένα διάσημο πρόσωπο
 5. Που μεγάλωσε σε μεγάλη πόλη.....

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

LANDOUSSE, G. P., (ed.) Alan Maley, *Role play /resource books for teachers*, Oxford Univ. Press.
LIVINGSTONE, C. (1983), *Role Play in Language Learning*, London.

Για μία λεξικοστατιστική προσέγγιση των μεταφράσεων – πρώτα αποτελέσματα διαγλωσσικής σύγκρισης με βάση μεταφράσεις λογοτεχνικών κειμένων από τα ελληνικά στα γερμανικά και στα γαλλικά